

# Genadeloze spotprent van zusterliefde

HANNY ALKEMA

## THEATER

De Freudjes, geen familie  
Mugmetdegoudentand \*\*\*\*\*

De tijd trekt flinke sporen. Nog maar tien jaar geleden was er het vroegwijze vierjarige meisje (met werkende ouders!), wier kinderlijke onschuld achteloos werd gesmoord in al te volwassen

verantwoordelijkheden. Intussen is daar de ouwelijke vijftiger, die al even schijnbaar vanzelfsprekend de mantelzorg voor haar moeder op zich heeft genomen.

Associaties dringen zich op tussen 'Quality Time', een vlijmscherpe satire op modern ouderschap uit 2006, en 'De Freudjes, geen familie' nu. Deels omdat je in de reddende Mathilde de tussen neurotische ouders schipperende kleuter herkent, maar vooral omdat Mugmetdegoudentand er wederom in slaagt een min of meer klassieke situatie tot basis te maken van een eigenzinnige kijk op het moderne leven.

Kinderen bijeen vanwege een gestorven of stervende ouder, die situatie komt in het theater geregeld voorbij inclusief verstoorde familierelaties en bijbehorende botsingen. Bij de Mug echter is niet de situatie conflictueus, maar zijn de mensen dat zelf.

De broer uit 'Quality Time' is ingeruild voor twee jongere zusters en de moeder ligt boven, aan bed gekluisterd door een hersenbloeding. Beneden is het "lieverd" voor en na, zolang maar niet de zorg voor moeder in het geding is. Dan wordt de toon hoger en harder uit puur eigenbelang.

Alle drie hunkeren ze naar liefde en aandacht, maar daar is weinig zusterlijks aan. Ook op de dochterliefde valt nogal wat af te dingen. Twee keer per week aan moeders ziekbed zitten niksen?

Dan kan ze wel fluiten naar de verzilvering van de nominatie voor de Albert Schweitzer Award, snikt arts Renée.

Begrip van de ander wordt opgeëist. Strikt eenzijdig. De euthanasie die Anna zelf snel wilde regelen, moet plots uitgesteld, als het erop lijkt dat anders de schuldhelpverlening haar erfenis zou opvreten.

Als spotprent van zo ongeveer alle hedendaags gemak en ongemak is 'De Freudjes' genadeloos en oergeestig tegelijk door het snoeiharde spel, dat de vrouwen ver boven het prototype uittilt. Zoals Ariane Schluter als dramaqueen, die in de dood van geliefden meteen een facebookhit ziet. Of Karina Smulders als workaholic, die niet snapt dat de anderen niet meezwelgen in bewondering en (haar zelf)medelijden.

Joan Nederlof heeft een haarscherpe karaktertekening geschreven. Het meest navrant uitgewerkt is die nog in de rol van Lineke Rijxman als verzorgster. Hete thee over andermans heen mag haar een seconde aandacht opleveren, maar ze blijft er alleen voor staan. 'De Freudjes' zegt meer over maatschappelijke dan zusterlijke verhoudingen. En is des te pijnlijker.

Tournee t/m 25 augustus. Info:  
[www.mugmetdegoudentand.nl](http://www.mugmetdegoudentand.nl)

700 bijschrift fotograaf